›››››› ›››››› ››››››› **ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΟΥΡΗΣ:**

“Είναι ωραίο να ονειρεύεσαι το μέλλον αλλά πιο ωραίο να συμμετέχεις σε αυτό!!!”

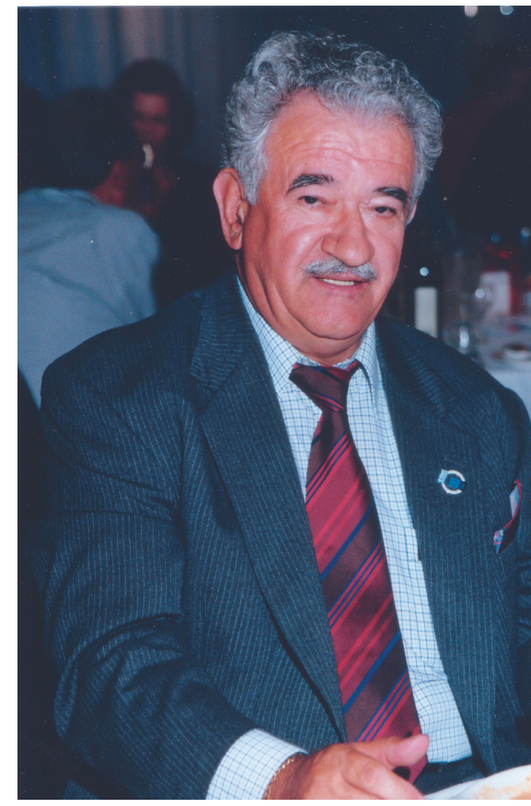

Ο Γραμματέας της Πανηπειρωτικής Ένωσης ΝΝΟ, κ. Κώστας Τσιούρης γνωστός στην παροικία για την ενεργή δράση του στα παροικιακά δρώμενα, μίλησε στο περιοδικό “ALFA” για τη ζωή του, το Σύλλογο, καθώς και την άμεση και επιτακτική ανάγκη συμμετοχής νέων στα Συμβούλια των Συλλόγων.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΑΝΝΑ ΑΡΣΕΝΗ

Πέστε μας λίγα λίγα για τη ζωή σας.

Γεννήθηκα στη Βασιλική Ιωαννίνων (χωριό που απέχει 12 χλμ από τα Γιάννενα). Γονείς μου ο Βασίλειος και η Αγγελική. Έχω άλλα τρία αδέλφια, το Χριστόφορο, την Παναγιώτα και την Αφροδίτη. Μόλις τελείωσα το δημοτικό σχολείο, πήγα στα Γιάννενα και παρακολούθησα την νυχτερινή Εμπορική Σχολή και παράλληλα εργαζόμουν σε εμπορικό κατάστημα.

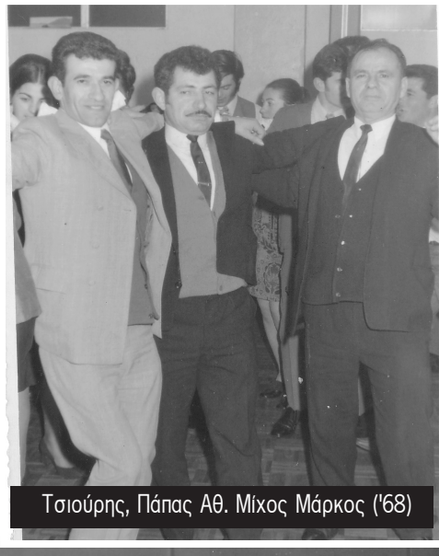

Τσιούρης, Πάπας Αθ. Μίχος Μάρκος (‘68)

Το 1958 αφού τελείωσα τη σχολή έπρεπε να πάω στην Αθήνα στην Ανωτάτη Εμπορική. Οι οικονομικές δυσκολίες της εποχής δεν το επέτρεψαν και έτσι τελικά κατέληξα στον Αστακό Αιτωλοακαρνανίας όπου εργάσθηκα σε εμπορικό κατάστημα μέχρι που παρουσιάστηκα στο στρατό, τον Ιούλιο του 1961. Παρουσιάσθηκα στην Κέρκυρα, στο Πεζικό.

Στην συνέχεια υπηρέτησα για λίγο διάστημα στην Κόρινθο, στη Βάθη (Κιλκίς) για τρείς μήνες και στην συνέχεια στη Φλώρινα για 20 μήνες, στο Γραφείο Διαχείρισης και Εφοδιασμού και παράλληλα στο Στρατιωτικό Ραδιοφωνικό Σταθμό Φλώρινας ως Μηχανικός.

Όταν απολύθηκα από το στρατό γύρισα στα Γιάννενα. Για κάποιο διάστημα ασχολήθηκα με διάφορες δουλειές. Είχα εν τω μεταξύ πάρει δίπλωμα ραδιοτεχνίτου και δίπλωμα Αγγλικών.

Η εποχή ήταν δύσκολη και το μέλλον διαγραφόταν γκρίζο. Το ‘63 είχα βρει μια δουλειά αλλά μετά τις εκλογές με διώξανε. Από αντίδραση λοιπόν αποφάσισα να πάω στην Γερμανία. Πήρα κάρτα για τα ανθρακορυχεία αλλά μου υποσχέθηκαν στο γραφείο ότι στην Αθήνα θα μπορούσα να την αλλάξω, ώστε να μην πήγαινα στα ανθρακορυχεία.

Έτσι λοιπόν βρέθηκα μετανάστης στη Γερμανία, στην πόλη Χοφ Σάλε. Εργάσθηκα σε κλωστοϋφαντουργείο και μπορώ να πώ ότι το διάστημα των 20 μηνών που έμεινα στη Γερμανία πέρασα καλά.

Κάποιοι γνωστοί, ενώ ήμουν στην Γερμανία, μου έκαναν πρόσκληση για να έρθω Αυστραλία. Δέχτηκα, γιατί πίστευα ότι η ζωή μου θα ήταν διαφορετική. Ήθελα πάντα να κάνω δική μου δουλειά.

Έφτασα στην Αυστραλία το 1965 με το “Πατρίς”. Έμεινα στο Σύδνεϋ, και συγκεκριμένα στην περιοχή Rozelle. Εκείνη την εποχή στην περιοχή αυτή ζούσαν πολλοί ηπειρώτες. Ήταν σαν ένα ηπειρώτικο χωριό.

Στιγμιότυπο από κάποιο χορό

Δεν δυσκολεύτηκα να βρω δουλειά γιατί γνώριζα την αγγλική γλώσσα. Η πρώτη μου δουλειά ήταν στο εργαστάσιο ελαστικών, στην Dunlop.

΄Εκατσα λίγους μήνες και στην συνέχεια έπιασα δουλειά στα σαπούνια, στην βιομηχανία Unilever, τη γνωστή επιχείρηση των Lever Brothers.

Το 1966 γνώρισα τη σύζυγό μου, Ελευθερία και παντρευτήκαμε. Η Ελευθερία είναι από την Κράψη (ορεινό χωριό) και αποκτήσαμε δύο παιδιά.

Με την Αγγελική ενός έτους

Στιγμιότυπο από το γάμο μου (20-8-66)

Ελευθερία, Αγγελική, Τρύφων και Κώστας Τσιούρης

Το 1968, παράλληλα με την δουλειά μου στα σαπούνια, συνεταιρίσθηκα με κάποιον σε μαγαζί με νυφικά, βαφτιστικά, ηλεκτρικά είδη, στο Rozelle.

Το 1971 άνοιξα οπωροπολείο στο rozelle το οποίο κράτησα δέκα χρόνια.

Το 1979 κάναμε το πρώτο ταξίδι στην Ελλάδα οικογενειακώς. Επιστρέφοντας από την Ελλάδα ανοίξαμε σούπερ μάρκετ στο Enfield. Την επιχείρηση αυτή την κρατήσαμε εννιά χρόνια.

Μετά το σούπερ μάρκετ δούλεψα σαν ταξιτζής μέχρι που συνταξιοδοτήθηκα.

Πότε αρχίσατε να δραστηριοποιείστε μέσα στο σύλλογο;

Την δεύτερη εβδομάδα που έφτασα στην Αυστραλία, έτυχε ο τότε Σύλλογος Ηπειρωτών που ονομαζόταν "Η Σουλιώτισσα" να έχει γενική Συνέλευση.

Την επόμενη κιόλας χρονιά έβαλα υποψηφιότητα και εκλέχθηκα Γραμματέας.

"Η Σουλιώτισσα" είχε μια περιπέτεια το 1971 και έπαψε να λειτουργεί. Μετά εγώ και δύο-τρεις φίλοι αποφασίσαμε λόγω του ότι "η Σουλιώτισσα" ήταν σε δικαστική διαμάχη, να ιδρύσουμε την Αδελφότητα "Ο Πύρρος".

"Ο Πύρρος" ξεκίνησε με καλές βάσεις. Είχαμε περίπου 25-30 ισόβια μέλη. ΄Εγινε register και είχε μεγάλη δράση. Διοργανώσουμε κανά δυό φορές και διαγωνισμό Μις ΄Ηπειρος. Το 1978 αγοράσαμε ένα σπίτι στο Silver Street Marrickville. Υπογράψαμε τρία άτομα: ο πρόεδρος, ο ταμίας και ο γραμματέας.

Λόγω των επαγγελματικών μου υποχρεώσεων δεν είχα διαθέσιμο χρόνο για να ασχοληθώ με το σύλλογο αλλά ήμουν πάντα ενεργό μέλος.

Το 1990 μπήκα και πάλι στο Συμβούλιο σα Γραμματέας.

Μετά το 1995 ο σύλλογος μετονομάσθηκε σε Πανηπειρωτική ΄Ενωση ΝΝΟ.

Η ανάμειξή μου στην Αδελφότητα όλα αυτά τα χρόνια με βοήθησε να γνωρίσω πολλούς και καλούς φίλους, τόσο Ηπειρώτες όσο και γενικά από όλη την παροικία μέσω των ελληνικών Συλλόγων και Οργανισμών.

΄Ολα αυτά τα χρόνια δεν έχω λείψει από κανένα Ηπειρώτικο χορό και εκδήλωση.

Πόσα μέλη έχει αυτή τη στιγμή ο Σύλλογος;

Περίπου 205 οικογένειες. Παλαιότερα είχαμε 400 οικογένειες.

Ποιός είναι ο σκοπός και στόχος της λειτουργίας του συλλόγου;

Πρωταρχικός σκοπός είναι να διατηρήσουμε τα ήθη και τα έθιμα των Ηπειρωτών στην Αυστραλία. Τα πρώτα χρόνια οι Σύλλογοι στάθηκαν στο πλευρό πολλών Ελλήνων μεταναστών που χρειάζονταν βοήθεια. Τότε, η ανάγκη της επικοινωνίας ήταν επιτακτική. Οι μετανάστες θέλαν να πουν, να διηγηθούν, να μεταφέρουν και να μεταδώσουν τα ήθη και έθιμά τους. Ξένοι μέσα στους ξένους, έβρισκαν παρηγοριά στις εκδηλώσεις που διοργάνωναν οι σύλλογοι.

Σήμερα ο Σύλλογος έχει άλλο σκοπό. Κυρίως να ανταμώνουν όλοι οι συμπατριώτες μας.

Να περάσουμε τώρα στις δραστηριότητες του συλλόγου.

Χοροί, εκδρομές, και το αποκορύφωμα των δραστηριοτήτων είναι το μήνα Φεβρουάριο. Κάθε χρόνο, οι Ηπειρωτικές εκδηλώσεις διαρκούν μία με δύο εβδομάδες. Κανονίζουμε και φέρνουμε μουσικά συγκροτήματα από την ΄Ηπειρο. Στην Αυστραλία έχουν έρθει οι μεγαλύτεροι Ηπειρώτες τραγουδιστές και κλαρινίστες.

Ο πρόεδρος Λεωνίδας Μιτσής και άλλα μέλη του Δ/Σ.

Πώς βλέπετε εσείς προσωπικά αλλά και βάση συζητήσεων που έχετε κάνει με συμπάροικους το μέλλον των συλλόγων.

Το μέλλον των συλλόγων διαγράφεται "μαύρο". Κάνουμε υπεράνθρωπες προσπάθειες και προσπαθούμε να προσελκύσουμε νέους για να υπάρχει συνέχεια των Συλλόγων. Προς το παρών έχουμε 3-4 νέα παιδιά στο Σύλλογο με καλή διάθεση για να συνεχίσουν το έργο μας. Όμως χρειάζονται σαφώς περισσότεροι.

Γιατί κατά τη γνώμη σας δεν δείχνουν ενδιαφέρον οι νέοι;

Δικαιολογίες υπάρχουν πολλές. Μερικές από αυτές αδικαιολόγητες. Φτάνουν στο σημείο μερικοί να λένε ότι οι παλιοί (οι ηλικιωμένοι) δεν δίνουν στους νέους την ελευθερία που θέλουν. Σε μας δεν ισχύει αυτό. Και καλούμε όποιος έχει διαφορετική γνώμη να μας προσελκύσει, να συζητήσουμε το θέμα. Δεχόμαστε μέλη ακόμα και αν δεν είναι νομικώς εντάξει. Κάνουμε παραχωρήσεις. Παραβλέπουμε πολλά πράγματα προκειμένου να ελκύσουμε τους νέους.

Ο πεθερός μου Γ. Βλάχος, ο πατέρας μου Β. Τσιούρης, η μητέρα Αγγελική και η αδελφή Παναγιώτα

Η λογική λέει, ότι οι νέοι πρέπει να μαθητεύσουν. Πρέπει να περάσουν κάποια στάδια. Να μάθουν και να γνωρίσουν ορισμένα πράγματα. Οι Σύλλογοι έχουν κάποιο παρελθόν, που δεν είναι σωστό να το πετάξουμε από τη μια στιγμή στην άλλη.

Μπορεί κάποιος μη Ηπειρώτης να είναι μέλος του Συλλόγου;

Ναι. Μόνο που δεν θα μπορεί να είναι μέρος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Τί είναι ο Σύλλογος για εσάς;

Αγαπάω πάρα πολύ την Ήπειρο. Ο Σύλλογος για μένα αποτελεί μέσω έκφρασης... Αισθάνομαι ικανοποίηση να μπορώ μέσα από το Σύλλογο να βοηθήσω όπου μπορώ, εάν μπορώ.

Σας λείπει η Ελλάδα.

Ναι πάρα πολύ, όπως και η Ήπειρος. Δεν έχω όμως παράπονο και από την Αυστραλία.

Θα πηγαίνατε ποτέ πίσω στην πατρίδα;

Δύσκολη απάντηση. Οι συνθήκες πλέον δεν το επιτρέπουν. Παιδιά και εγγόνια έχουν τακτοποιηθεί και ζουν στην Αυστραλία.

Τί νοσταλγείτε περισσότερο στην Ελλάδα;

Τον τρόπο ζωής.

Αν σας ζητούσα να μου ζωγραφίσετε μια εικόνα από το χωριό σας, ποιά θα ήταν;

Τον κάμπο. Ειδικά τα καλοκαίρια που είχαμε τα μποστανικά και ο πατέρας μου έκανε το γυρολόγο μανάβη.

Αν γυρνούσατε το χρόνο πίσω, τί θα αλλάζατε;

Δεν θα ερχόμουν στην Αυστραλία. Η Γερμανία ήταν λύση προσωρινή. Η Αυστραλία έγινε μόνιμη κατάσταση παρά τη θέλησή μας.

Bahnhofsta 1964 / GERMANY

Info:>>

Χρώμα: πράσινο... Ξεκινώντας από το περιβάλλον φτάνουμε στον Παναθηναϊκό!!!

Φαγητό: μουσακάς και μπακαλιάρος

Ταξιδιωτικός προορισμός: Καναδάς. Είχα μια ευκαιρία να πάω Καναδά αντί Αυστραλία. Δεν πήγα τελικά γιατί δεν είχα κανέναν εκεί.

Χόμπυ: διάβασμα

Τραγούδι: "Το όνειρο δεμένο στο μουράγιο"

Τηλεόραση: δεν με ικανοποιούν τα σημερινό σήριαλ

Ζώδιο: Ζυγός

Κρασί ή μπύρα: μπύρα

Το Δ/Σ στο Police Boy's Club Newtown

Αισθάνεστε την Αυστραλία πατρίδα σας;

Αναμφισβήτητα.

Ποιά είναι η φιλοσοφία σας για τη ζωή.

Άμα είσαι καλός με όλους θα είναι και οι άλλοι καλοί μαζί σου... & θα πρέπει να μάθουμε να αφήνουμε τα πράγματα να κυλάνε. Μερικές φορές δεν μπορούμε να είμαστε κυρίαρχοι της ζωής.

Η εποχή μας σας εμπνεύει ..."απαισιοδοξία";

Δεν μπορούμε να πούμε ότι ζούμε σε πολύ άσχημη εποχή. Χωρίς βέβαια να μπορούμε να πούμε ότι τα καλύτερα έρχονται. Δεν πιστεύω ότι τα πράγματα είναι τόσο άσχημα όσο μας τα παρουσιάζουν.

Κάποιο σχέδιο του συλλόγου που δεν έχει υλοποιηθεί;

Βρισκόμαστε σε εποχή οικονομικά εύρωστη αλλά επειδή το κτίριο είναι ενοικιασμένο ορισμένα πράγματα που θα ήθελα εγώ να κάνω δεν γίνονται, όπως συνεδριάσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις, εκθέσεις βιβλίων, κεντημάτων κλπ.

Πώς θα περιγράφατε τον εαυτό σας;

Συγκινούμαι εύκολα. Απογοητεύομαι εύκολα. Θυμάμαι ακόμα την ημέρα όταν μπήκα στο λεωφορείο και έφυγα από τα Γιάννενα... Πληγώθηκα περισσότερο εγώ που έφευγα... Οι δικοί μου γύρισαν και απομακρύνθηκαν προς το σπίτι, σαν να με έβλεπαν και την επόμενη μέρα.

Η καλύτερη στιγμή της ζωή σας;

Όταν γεννήθηκαν τα παιδιά.

Η χειρότερη στιγμή της ζωής σας;

Αποχωρισμός από την πατρίδα.

Κάνοντας έναν απολογισμό όλα αυτά τα χρόνια, είστε ευχαριστημένος με όσα καταφέρατε;

Δεν πέρασα άσχημα. Ναι μεν δούλεψα σκληρά αλλά δεν παρέλειπα τα γλέντια και τη διασκέδαση. Είχα και στο πλάι μου τη σύζυγό μου, Ελευθερία σε όλες τις καλές και δύσκολες στιγμές.

Κάποιο γεγονός που έχει αποτυπωθεί έντονα στη μνήμη;

Μια από τις εμπειρίες όταν έφτασα στη Γερμανία.... Έφτασα στο Μόναχο με τραίνο και περίμενα στο σταθμό μόνος. Γινόταν διαλογή. Επί τέσσερις ώρες ήμουν μόνος μου. Ο διερμηνέας μου είχε πει: Όταν έρθουν να σε πάρουν θα μπεις στο τραίνο, και όπου είσαι μετά από τέσσερις ώρες να κατέβεις. Γερμανικά δεν ήξερα ούτε λέξη.

Παρόλα αυτά έμαθα τη γλώσσα. Στην αρχή έμεινα σε παράγκες (πολυτελείας σε σχέση με τα δικά μας). Τα εργοστάσια διέθεταν σπίτια για τους εργαζόμενους. Ένας γερμανός σούπερβαϊζερ που είχα, είχε κάνει πιλότος στην Κρήτη. Αγαπούσε τους Έλληνες και μου είχε κάνει το τραπέζι κανά δυό φορές. Όταν του ανακοίνωσα ότι έφευγα με πρόσκληση για Αυστραλία μου χάρισε μια Χάρλεϊ Ντάιβιντσον....

Κύριε Τσιούρη σας ευχαριστώ για την συνέντευξη που παραχωρήσατε στο νέο ελληνο-αυστραλιανό περιοδικό "ALFA".

ΣΠΑΝΙΟ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

(Ενα πραγματικο "avatar")

Αντιμέτωπος με ένα πολύ εντυπωσιακό φαινόμενο ήρθε ο φωτογράφος Phil Hart και οι φίλοι του, όταν βρέθηκαν στην λίμνη Gippsland στην πόλη Victoria της Αυστραλίας. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα μάτια τους όταν ταράσσοντας τα νερά, η λίμνη φωσφόριζε στο σκοτάδι!

«Ήταν λες και παίζαμε με ραδιενεργό χρώμα» είπε ο κατενθουσιασμένος φωτογράφος που απαθανάτισε τους φίλους να ξεπροβάλλουν από το νερό «βαμμένοι». μπλε, λες και είχαν βγει από την υπερπαραγωγή του Hollywood «Avatar».

Σύμφωνα με τους επιστήμονες, το ιδιαίτερα σπάνιο αυτό φαινόμενο, οφείλεται σε μια χημική αντίδραση που ονομάζεται «bioluminescence», και συμβαίνει όταν ο φυσικός μικροοργανισμός «Noctiluca Scintillans» μέσα στο νερό αναταράσσεται. Εκείνη τη βραδιά ήταν ιδιαίτερα αυξημένος και ο 34χρονος φωτογράφος ιδιαίτερα τυχερός.

Πετώντας άμμο και πέτρες μέσα στο νερό «ανάγκασε» σχεδόν ολόκληρη την παραλία να φωσφορίζει.

«Το να βρίσκομαι σε αυτό το σημείο και να βλέπω αυτό το θέαμα ήταν κάτι το μαγευτικό» δήλωσε ο Phil, ενώ τόνισε «αισθάνομαι πάρα πολύ τυχερός που είχα την φωτογραφική μηχανή μαζί μου και μπόρεσα να το καταγράψω».